Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 180. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 24-го ВЕРЕСНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 24, 1981 No. 180. VOL. LXXXVIII.

Філія УКУ у Філядельфії починає шкільний рік

Філядельфія, Па. — Філія Українського Католицького Університету у Філядельфії подає до відома, що у вівторок, 6-го жовтня, почнеться осінній семестр 1981 року. Цього вечора проф. д-р Ігор Соневицький виголосить інавґураційний виклад п. наг. „Церковна музика і спів в українській традиції". Крім проф. Соневицького у курсі візьмуть участь інші визначні українські музикологи, між ними єпископ-номінат о. Роберт Москаль, о. митрат Зенон Злочовський, проф. Юрій Оранський та д-р Юліяна Осінчук.

Курси відбуватимуться у вівтірки від години 7:30 до 9 вечора. Оплати за курс немає, є тільки реєстраційне в сумі 15 дол. за семестр. Ціллю курсу є не тільки запізнати слухачів із теорією та історією української церковної музичної традиції, але теж дати змогу учасникам засвоїти українські церковні напіви. Учасники курсу матимуть нагоду докладно проаналізувати та вивчити український церковний спів на тлі українського обряду. Дирекція Філії УКУ у Філядельфії старатиметься зорганізувати ще додаткові семінари на пов'язані теми, у яких візьмуть участь музикологи-спеціялісти поодиноких ділянок.

Дирекція Філії УКУ теж подає до відома, що в середу, 7-го жовтня, почнеться на Філії навчання української мови. Цього року будуть два курси мови, а саме: 1) для початкуючих студентів і 2) для тих, що вже минулого року закінчили успішно перший рік. Реєструватися на цей курс можна у середу, 7-го жовтня, перед викладами; реєстраційна вкладка на семестр виносить 35 дол. Дирекція Філії УКУ звертається до всіх громадян з проханням повідомити всіх зацікавлених англомовних кандидатів про ці два курси.

Молоді союзовці у Перт Амбою влаштовують 2-ий фестиваль

Танцювальний ансамбль з Асторії.

Перт Амбой, Н. Дж. — У суботу, 26-го вересня, в 6-ій годині вечора відбудеться тут в залі української католицької церкви Пресв. Богородиці другий з черги Осінній фестиваль.

Фестиваль почнеться з концерту, у якому виступатимуть такі мистецькі сили: Танцювальний ансамбль із Асторії під проводом Олени Оприско; хор „Боян" із Перт Амбою, диригент проф. Роман Левицький; Танцювальний ансамбль із Картерету, Н. Дж. „Воля" під керівництвом Володимира Юрченюка; квартет бандуристів „Соняшник" із Ню Йорку та оркестра „Червона Калина", солістка Оксана Тромса. Конферансьє програми — Аня Дидик.

Перед і після концерту гості могтимуть оглянути виставку картин і мистецьких виробів, а після концерту — вечеря і забава, на якій до танців гратиме оркестра „Червона Калина".

Фестиваль цей влаштовує Клюб Української Культури при 155-му Відділові УНСоюзу. Цей клюб засновано рік тому спільними стараннями 155-го Відділу і Відділу Братської Діяльности при Головній Канцелярії УНС.

Ціллю імпрез — зактивізувати місцевий Відділ УНС та згуртувати довкола нього місцеву українську молодь.

У склад організаційного комітету фестивалю ввійшли — Меланія Лоренс, голова КУК, Розалія Науменко та Меланія Поляк.

Квитки на концерт, вечерю і забаву слід замовляти, телефонуючи (201) 738-7224

Союзівка знову гостила тенісистів

Фіналісти, організатори і гості перед роздачею нагород.
(фото: Богдана Полянського)

Союзівка. — Двадцять чотири тенісисти перетривали дощову і холодну погоду під час „союзового вікенду", 19 і 20-го вересня, послуговуючись майже так часто мітлами до чищення кортів, як і тенісовими ракетами, та відбули четвертий з черги турнір в рамках традиційного вже Дня УНСоюзу, який включав повне посвячення пам'ятника о. Григорія Грушки і вибір нової „Міс Союзівки".

Цей турнір, у форматі 16-ох чоловіків і 8 сеньйорів, влаштовують вже 13-ий рік підряд інж. Юрій Савчак і Зенон Снилик, змагаючись теж у ньому. У переведенні турніру за чаші УНСоюзу допомагає їм інж. Роман Ракочий, ст.

Цього року перемоги в групі чоловіків добився минулорічний фіналіст д-р Зенон Матківський, а в групі сеньйорів — Олександер Олинець, який вперше грав в цій групі. До фіналів добився д-р Матківський чвертьфінальною перемогою над Юрієм Грабцем, 6-1, 6-0 та півфінальною перемогою над три десятки літ молодшим від нього Денисом Чорнієм, 6-3, 6-2. У фінальній грі, не роблячи кривди братові Дениса Корнилові, д-р Матківський переміг і його таким же самим вислідом. Корнило Чорній, натомість, добився „перемоги життя", елімину-

(Продовження на стор. 3-ій)

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ЗУСТРІЧАВСЯ ЗНОВУ З МИТРОПОЛИТОМ ДАМАСКІНОСОМ

Женева (Маріанна А.). — Майже два тижні перебував у Женеві Владика Митрополит Мстислав. Значну частину цього часу Владика присвятив справі видання українською мовою важливих матеріялів Передсоборної Комісії Вселенського Православного Собору. У зв'язку з цим мав він кілька зустрічів і розмов з Генеральним секретарем цієї комісії Митрополитом Дамаскіносом, який є водночас репрезентантом Вселенського Православного Патріярха Димитрія на Західню Европу та зверхником Подвір'я Вселенської Патріярхії в Женеві.

Під час останньої розмови обох Владик у четвер, 10-го вересня, устійнено, що буде видана українською мовою доповідь Митрополита Дамаскіноса „Святий і Великий Собор Православної Церкви", яку він виголосив у жовтні 1980 року в Осередку Вселенської Патріярхії в Шамбесі коло Женеви, перед делеґатами IV-го Міжнародного Конгресу канонічного права. Ця доповідь вийде окремою брошурою чотирма мовами: англійською, французькою, німецькою й українською. Кошти її видання покриє Українська Православна Церква в ЗСА.

В неділю, 13-го вересня, перед відлетом із Швайцарії Владика Мстислав відправив у патріяршій церкві св. Катерини в Осередку Вселенської Патріярхії у Женеві Святу Літургію. Сослужив Митрополитові Адміністратор Української Автокефальної Православної Церкви на Західню Німеччину і Австрію протопресвітер Палладій Дубицький. Під час відправи Митрополит рукоположив у сан диякона мгра Володимира Дідовича, генерального секретаря Українського Вільного Університету у Мюнхені. До Ню Йорку Владика відлетів у середу, 16-го вересня, поспішаючи взяти участь у підготовці до відзначення 60-річчя Першого Всеукраїнського Церковного Собору, що відбувся у жовтні 1921 року у Святій Софії Київській, до відсвяткування якого готується УАПЦ на чолі з Владикою Митрополитом Мстиславом.

Ратґерс вшановує д-ра Петра Богданського

Нюарк, Н. Дж. — Визначного українського громадянина, колишнього голову щадниці „Тризуб" д-ра Петра Богданського в Нюарку, разом з місцевими провідниками бизнесу, вшанують тут, у четвер, 24-го вересня, на великій імпрезі в Ратґерс університеті.

Прийняття, яке організовують Приятелі Ратґерс-Нюарк ґалерії з метою придбати фонди на культурні цілі, розпічнеться о годині 4:30 по полудні в Робсон центрі при 350 Гай Стріт на нюаркському кампусі цього стейтового університету. Під час прийняття буде проведена о 5-ій годині по полудні церемонія вручення нагород чотирьом десяткам заслужених громадян з цілого бизнесового Нюарку. Нагороди дістануть люди, які особливо прислужилися, даючи великий вклад в громадське й культурне життя міста.

В комунікаті з публічного інформаційного бюра нюаркського кампусу Ратґерс університету подані дані про д-ра П. Богданського, що він народився на Україні й еміґрував до ЗСА в 1950 році. Він викладав економію в Сітон Голл університеті і щойно недавно пішов на емеритуру з посади президента щаднично-позичкової спілки „Тризуб". Цю посаду він займав від 1958 року. Його дружина піяністка Таїса Богданська буде грати на прийнятті твори українського композитора Віктора Косенка, — сказано в обіжнику.

Одним з промовців буде посадник міста Кеннет Ґібсон. Представить всіх почесних гостей телевізійна журналістка з Сі-Бі-Ес Розен Коллетті, та Семюел Міллер, директор Нюаркського музею.

Появилось чергове число журналу „Нотатки з Мистецтва"

Філядельфія, Па. — Тут накладом відділу Об'єднання Мистців Українців в Америці вийшло за місяць липень (1981), 21-ше число журналу „Нотатки з Мистецтва", в складі редакційної колеґії якого є такі особи: Петро Андрусів, Михайло Дмитренко, Василь Дорошенко, Петро Мегик, Степан Рожок, Марія Струтинська та Володимир Шиприкевич; технічний редактор — Петро Мегик; фотографії: Нестор Студіо, М. Лукавський, О. Михалюк, В. Грицин, М. Гайдук, „Мева" Студіо, О. Цинкаловський та інші; кольорові репродукції: „Крилаті, Бельгія, Зубенко, Мюнхен, і інші; поліграфічне оформлення — Василь Дорошенко.

У цьому люксусовому і цінному журналі, в якому знаходиться безліч кольорових і чорно-білих світлин, є статті таких авторів, як: Євген Блакитний — „Творчий шлях українських мистців", Петро Андрусів — „Дам'ян Горняткевич", Володимир Попович — „Проблеми кераміки (на виставці кераміки Олександри Дяченко-Кочман), Ірина Твердохліб — „Текстильні вибійки", П. М. — „Огляд графічних оформлень українських книжкових видань". Є також сторінки жалобної і мистецької хронік та огляд „З життя і праці Української Мистецької Студії".

Зацікавлені цим журналом, що його можна набути в ціні 10 долярів, можуть написати на таку адресу: Ukrainian Art Digest, 1022 North Lawrence Street, Philadelphia, Pa., 19123.

ҐРОМИКО КРИТИКУВАВ В ОН ПОЛІТИКУ ЗСА

Ню Йорк, Н. Й. — Міністер закордонних справ СССР Андрей Ґромико, виступаючи з промовою на 36-ій Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, гостро скритикував політику З'єднаних Стейтів Америки в світі, вказував на небезпеку перегонів в зброєнні, зокрема атомовому, звертав увагу на американське „імперіялістичне втручання" в багатьох країнах світу, зокрема в Ель Сальвадорі. Він з поденервуванням говорив про справи в Польщі, не згадуючи, очевидно, нічого про війну в Афганістані і про совєтську розправу там з місцевим населенням і рухом спротиву.

Натомість, на превелике здивування західніх делеґацій, Ґромико забороняв Заходові „втручатись у внутрішні справи Польщі" і заявляв, що західні держави роблять спроби змінити там соціялістичну систему при допомозі вільної робітничої профспілки „Солідарність".

Враховуючи можливість розмов з державним секретарем ЗСА Александром Гейґом, Ґромико під кінець своєї промови дещо злагіднив тон і заповів, що незабаром розпічнуться совєтсько-американські переговори, метою яких буде зменшити атомову зброю і домовитись щодо розміщення ракет середнього засягу в країнах Европи. „Не зважаючи на можливість переговорів, — заявив совєтський міністер, — у Вашінгтоні знову почали дути ворожі вітри".

Західні дипломати звертають увагу, що у промові Ґромика відчувався тон з часів „холодної війни", хоч він, будучи на становищі міністра закордонних справ СССР вже 25 років, виголошував свою промову спокійно. Але як завважив один азійський дипломат, — „це є жах звалювати всю вину за непорядки в світі на демократичні держави".

Промова А. Ґромика дуже відрізнялася від відносно спокійного і зрівноваженого виступу А. Гейґа день раніше. Гейґ в більшості присвятив свою промову економічним проблемам і тільки побіжно згадував про теперішні відносини поміж Заходом і Сходом.

Напередодні розмов між державним секретарем ЗСА і міністром закордонних справ, президент Роналд Реґен переслав Леонідові І. Брежнєву особистого листа у якому він висловлює надію на кращу співпрацю між ЗСА і СССР, встановлення рамок взаємного пошанування, яке забезпечить кращі як досі відносини між обидвома країнами. Сумаричний зміст цього документу був поданий до публічного відома. Поінформовані особи кажуть, що лист до Брежнєва був написаний раніше, але його доручено з розмислом напередодні розмов між Гейґом і Ґромиком. Дипломатичні кола були дещо заскочені листом Реґена до Брежнєва, особливо ствердженням, у якому Президент Америки каже, що теперішній Уряд є дуже зацікавлений співпрацею з СССР.

Президент Реґен не поминув в листі також проблеми Польщі, заявляючи, що цю проблему повинні розв'язати поляки самі без жадного зовнішнього втручання чи тиску.

ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ В ПОЛЬЩІ ВИКЛИКУЄ ТРИВОГУ

Варшава, Польща. — „Польща знаходиться на грані катастрофи", — пишуть численні західні газети й інформують акредитовані у Варшаві кореспонденти.

Економічна ситуація в Польщі дійсно грізна. До цього признається сам прем'єр-міністер Войцєх Ярузельскі, який на засіданні кабінету недавно заявив, що урядові не буде легко перетривати зиму і забезпечити населення потрібними продуктами, якщо економічна криза до того часу не поправиться. На поправу ситуації ніхто не надіється, а численні спеціялісти і знавці відносин в Польщі радше ставлять прогнозу на погіршення стану.

Карткова система введена на м'ясо у місяці березні ц.р. тепер охопила майже всі важливіші продукти і речі першої потреби. Ця система не витримала однак навіть піврічної проби. Бо що з того, що уряд надрукував харчові картки, але не забезпечив харчами крамниць, які світять пусткою, — пише один із західньонімецьких журналістів.

По цілій країні з огляду на брак харчових продуктів закриваються ресторани, а ті, що ще існують мають на своєму меню тільки один, або два вибори, переважно кури, або м'ясо з диких свиней. Готелі обслуговують харчами тільки зареєстрованих гостей і тому населення і тут позбавлене додаткової можливости покріпитися. Черги стають чимраз довші, — пише кореспондент західньонімецького журналу „Дер Шпіґель", ілюструючи своє звідомлення відповідними фотознімками. Старші люди найбільше пошкодовані, бо вони не мають фізичної сили стояти вісім й більше годин в довжелезних чергах, щоб потім довідатись, що харчі вже вийшли і треба прийти на другий день. Все це так дуже нагадує Совєтський Союз у передвоєнних і ранніх повоєнних роках, заявляють політичні спостерігачі.

Дещо можна купити у спеціяльних крамницях за американські чи канадські доляри, але ціна доляра на чорному ринку вдесятеро перевищує офіційну ціну і ніхто з поляків не хоче позбуватись такої вартісної валюти, якою є доляр.

Деякі західні кореспонденти порівнюють економічну кризу в Польщі з депресією в ЗСА в 1930-их роках. Ця ситуація психологічно змінила поляків: вони замкнені в собі, не відвідують один одного, як це практикувалось раніше, порожніють кінотеатри і театри. У зв'язку з браком харчових продуктів в Польщі процвітає чорний ринок, бо тільки там можна ще купити привезене селянами м'ясо, птицю та інші продукти, хоч вони можуть бути небезпечними, бо не переходили жадної контролі.

Меншає також приріст населення, бо молоді подружжя не хочуть приводити на світ дітей, яких вони може не матимуть чим прогодувати. Перспективи на майбутнє — дуже невеселі, — кажуть кореспонденти, тим більше, що ситуація в Польщі не кращає, а радше навпаки — погіршується.

У світі

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА АЛЕКСАНДЕР Гейґ, виступаючи на 36-ій Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй заявив, що надії держав так званого третього світу на скору економічну поправу і великі субсидії індустріяльних і багатих держав не є реальні, бо, як усім відмо, індустріяльні держави, зокрема З'єднані Стейти Америки, Велика Британія, Франція, Західня Німеччина і Японія, мають свої внутрішні проблеми, які вимагають розв'язки. Він закликав держави Африки, Азії і Латинської Америки проявляти більше власної ініціятиви і з допомогою закордонного капіталу у формі позичок чи дотацій, розбудовувати власну економічну систему, яка забезпечила б названі країни на довшу мету. Деякі делеґати з держав третього світу заявили опісля, що вони були вдоволені виступом державного секретаря, який присвятив так багато уваги проблемі, що має преважливе значення для тих держав.

ЮНАЙТЕД ПРЕСС ІНТЕРНЕШЕНЕЛ ІНФОРМУЄ з Анкари, Туреччина, що режим аятолли Хомейні далі проводить масові екзекуції своїх противників, розстрілюючи майже кожного дня по 20 і більше осіб. В повідомленні говориться, що екзекуційні відділи ісламської революції розстріляли чергових 45 осіб, членів чи прихильників опозиційних груп, зокрема лівої соціялістичної партії. День раніше розстріляно 149 осіб. Ґардисти Хомейні в особливий спосіб знущаються над своїми жертвами, бо фактично керівники в'язниць є панами смерти і життя довірених їм в'язнів. Ніхто навіть не питається опісля, що сталося з в'язнями. Вистачить, щоб запідозрена особа була наташрована „ворогом ісламської революції", щоб її дуже часто без суду і слідства розстріляли. Відмічуючи першу річницю війни Ірану з Іраком, військовики і ґвардисти „революції" викрикували антиамериканські гасла, обвинувачуючи З'єднані Стейти Америки за вмішування у внутрішні справи арабських держав.

МІЖНАРОДНА АТОМОВА Й ЕНЕРҐЕТИЧНА аґенція, яка відбуває 25-ту з черги генеральну конференцію у Відні, Австрія, висунула вимоґу усунення Ізраїля з цієї комісії з огляду на те, що ізраїльські воєнні літаки збомбардували і знищили атомовий реактор в Іраку в червні ц. р. Рекомендація ради директорів цієї аґенції мусить отримати більшість в голосуванні. Загально сподіваються, що З'єднані Стейти Америки і Канада голосуватимуть проти такої резолюції, але інші країни правдоподібно проголосують за осуненням Ізраїля. Делеґати з 90-ох країн погодились включити до цієї комісії Зімбабве, як 111-го члена аґенції, яка була покликана до життя для сприяння розвитку атомової енерґії, застосованої для мирних цілей.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ 12 ПОЛЬСЬКИХ студентів, озброєних бензиновими бомбами, змусили пілота польського пасажирського літака лінії Льот, який летів з Катовиць до Варшави, продовжувати політ до Західнього Берліну. Не зважаючи на те, що на території Східної Німеччини їх почав переслідувати совєтський джетовий літак, який радійовим зв'язком домагався, щоб пілот приземлився на летовищі у Східній Німеччині, або повернувся на територію Польщі, літак щасливо долетів до військового летовища в Берліні. Крім студентів на літаку було ще 37 інших осіб пасажирів і обслуги. Американська обслуга летовища, після короткої розмови з пасажирами, почастувала їх харчами і відправила літак назад до Польщі. Студенти і ще три інші особи з-поміж пасажирів залишились у Берліні під опікою німецьких властей.

В Америці

КОЖНИЙ КОЛИШНІЙ ІРАНСЬКИЙ ЗАКЛАДНИК — американець із 52-ох дістане 12,50 доляра за кожний день в неволі, отже разом всього 5,550 долярів, — якщо рекомендації Президентської комісії, проголошені у понеділок, 21-го вересня, Уряд прийме до уваги. Дев'ятичленна ця комісія пропонує федеральному Урядові також визначити за колишніми закладниками, які захворіли або ж мають проблеми із здоров'ям, необмежену медичну допомогу і різні бенефіти. Адвокати декого із закладників хотіли дітати для їхніх клієнтів по одній тисячі за кожний день примусового перебування в Ірані.

ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКА СПОРТОВА ДРУЖИНА раґбі, яка приїхала на гостинні виступи до ЗСА, в Олбані, Н. Й., зустріла труднощі від губернатора Гю Кері, який на вимогу груп захисту цивільних прав, переважно чорних громадян стейту, заборонив цій закордонній дружині тут виступати. Губернатор стейту сказав, що він побоюється расового заколоту, якщо гра відбуватиметься тут, як заплановано, а, мовляв, покликати „Національну Ґвардію" вже нема часу. Федеральний суддя, проте, заперечив губернаторові й гру відбути дозволив на підставі тієї ж американсько Конституції про право на вільний вислів замилувань і бажань всіх расових груп, бо це ж той закон, на який покликаються, власне, всі борці за людські й цивільні права. Дискримінація „обернена" також забороняється Конституцією. Гра відбулася у вівторок, 22-го вересня, як заплановано, хоч і з певними висловами голосних протестів.

ГОЛОСНА СУДОВА СПРАВА 57-РІЧНОЇ вчительки Джін Гарріс, яка відбуває тепер 15-річну кару у в'язниці в Кавнті Вестчестер (стейт Ню Йорк) за вбивство д-ра С. Тарнавера, стала знову голосною. Адвокат засудженої подав до суду прохання на перегляд справи, уважаючи, що судова процедура мала в собі аж вісім суттєвих „формальних" і „неформальних" помилок, включно з тим, що одна жінка, член лави присяжних, могла вже наперед мати проти Дж. Гарріс упередження. Судові чинники не коментують цієї справи аж до часу перегляду скарги адвоката 2-го жовтня. Учителька школи для дівчат з високого товариства, Джін Гарріс, весь час заперечувала свою вину, кажучи, що лікаря вона пострелила ненароком, бажаючи відібрати не його, а своє життя, бо страждала через зраду нареченого.

СЛАВНОЗВІСНИЙ НЮЙОРКСЬКИЙ БРОДВЕЙ у верхній частині міста буде підданий всяким уліпшенням, включно з озелененням, новими огорожами, новими звисаючими ланцюговими перегородами, лавками й подібним. Цей проєкт коштуватиме 1,8 мільйона долярів і триватиме три місяці. Найбільш драматично Бродвей поліпшиться в околиці 155 вулиці.

В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ВІД токсичних випарів від хлору захворіло у понеділок, 21-го вересня, 34 студенти, коли тріснула рура, якою до плавацького басейну йде цей хлор для очищування води від алги. Студенти, які захворіли, перебували у спортовому центрі університету. Студентів з поблизького гуртожитку в кількості 800 осіб через отруйні випари треба було виселити з приміщень на кілька годин.

ГОТЕЛІ І ПІДПРИЄМСТВА ЛЕТУНСЬКИХ повітряних ліній, після шоку, який наступив після страйку контролерів повітряних летунських ліній 3-го серпня ц.р., поволі приходять до фінансової рівноваги. Останньо переорганізовано розклад полетів летунських ліній, в яких запевнено політ пасажирів та більші літаки, які вміщають багато більше осіб. Але в серпні підприємства летунських ліній в місяці, коли є найбільший летунський рух, втратили 200 мільйонів долярів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нові переговори ЗСА і СССР

Хоча американсько-совєтський „детант" — інше слово на „мирне співіснування держав з різними системами" — загинув із вибором на 40-го з черги американського президента Роналда Реґена, і хоча договір про обмеження стратегічної зброї, так званий САЛТ 2, що його у 1979 році підписав у Відні колишній президент ЗСА Джіммі Картер, Сенат не ратифікував, між урядами ЗСА і СССР прийшло до порозуміння, щоб відновити переговори про зброєння чи пак роззброєння. Сталося це головно під натиском збоку европейських союзників Америки, які вбачають ґарантію мира не у власній збройній силі, а в „мирному" порозумінні зі Совєтським Союзом.

Ці західньоевропейські союзники Америки стали гіршими, як ще недавно були: у Франції прийшов до влади уряд нового президента Міттерана, соціял-демократа, який на чотири міністерські посади покликав комуністів, — у Західній Німеччині соціял-демократичний канцлер Гелмут Шмідт віддавна веде політику тісних торговельних взаємин із СССР і довів тією своєю політикою до зросту тамошнього пацифізму, що проявився у голосній демонстрації проти державного секретаря Александра Гейґа під час його недавніх відвідин у тій країні, — в Англії вправді урядує „залізна лейді" консерватистка Марґарет Тачер, але її уряд у великих турботах з тамошньою економічною кризою та насправжньою громадянською війною в Ірляндії. Нема теж дивниці, що країни Західньої Европи панічно бояться нової війни, бож вони стали б найпершим тереном бойових дій і вони ще не забули, яку руїну принесла їм Друга світова війна.

Офіційне повідомлення про рішення урядів ЗСА і СССР відновити переговори про стратегічну зброю прийшло майже одночасно з пересторогою збоку Вашінґтону на адресу Москви, щоби СССР не втручався у внутрішні справи Польщі та в кілька днів після гострої і різкої протисовєтської промови Гейґа у Німеччині. Отож, можна згори передбачити, що ті нові переговори не будуть делікатні і гладкі. Тому Уряд Реґена до них зовсім не квапиться, бо і сам Реґен і його державний секретар Гейґ не раз заявляли, що найкраща вихідна позиція, з якої можна переговорювати — це позиція сили, — а збільшити занедбані в останньому десятиріччі американські збройні сили не можна через одну ніч. Найпершим виступом до тих переговорів буде перша зустріч Гейґа з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Ґромиком з нагоди приїзду Ґромика до Ню Йорку на нову сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. Можна передбачити, що в отій розмові Гейґа з Ґромиком Гейґ не замовчить закиду на адресу совєтського експансіонізму, (проявленого у сприянні міжнародному тероризмові (вишкільний табір в Ливані, союз з Лівією) у користуванні військами Куби для заведення комунізму в Анґолі, в окупації Афганістану, в гострих виступах проти робітничого руху в Польщі, у посередньому і безпосередньому підтримуванні комунізму в країнах середущої і південної Америки та в інтриґах, щоби не допустити до замирення на Близькому Сході.

Отож, ідиллічною ця розмова Гейґа з Ґромиком напевно не буде. Але ті обидва мужі знають і розуміють, що третя світова війна в атомовій добі була б катастрофою для обох тих суперпотуг і для всього людства. Отож, вони певне устійнять місце, коли то аж у березні наступного року мають розпочатися ті нові переговори про обмеження чи зменшення стратегічної зброї. Ідеться головно про встановлення вже в Чехо-Словаччині і Східній Німеччині — у Середущій Европі — 20-ти совєтських ракет типу „СС" з атомовими „головками" та про плян Америки встановити в деяких західньоевропейських країнах 572 власних ракет з багаточленними ядровими „головками", чого найбільше бояться кремлівські володарі.

Генерал Едвард Л. Ровні, який був головою американської делеґації, яка переговорювала з СССР про САЛТ 2, оповідає у спеціяльно для „Ріджерс Дайджесту" написаній статті „Як не треба переговорювати з росіянами". Він виявляє методику большевиків, наставлену на обдурення партнера у переговорах, і, переслуханий у Сенаті у справі САЛТ 2 — сам поручав не ратифікувати того договору, бо він шкідливий для ЗСА і корисний тільки для СССР. Нема сумніву, що навчені минулим досвідом — делеґати ЗСА у відновлених переговорах з большевиками будуть триматися іншої лінії — щоб не дати змоги Москві дальше збродтися для своїх аґресивних імперіялістичних цілей і щоби переламати совєтський принциповий спротив, що не можна контролювати Москви, чи вона дотримується підписаного договору, чи його ламає. Ніхто у світі не бажає собі війни. Але запорукою миру не є „договорення" з СССР, якого не може бути, а власне мілітарна й економічна сила — славити Господа — Уряд Роналда Реґена знає це і цією істиною буде керуватися у нових розмовах з большевиками.

НОВИМ ФЕДЕРАЛЬНИМ ПРОКУРАТОРОМ Ню Джерзі буде правдоподібно, призначено В. Гант Дюмонта, 40-річного колишнього кримінального обвинувачувача, котрого президент Реґен призначив на пост голови Республіканської партії в Ню Джерзі на місце Филипа Д. Келтенбейкера. Гант Дюмонт був рекомендований на цей пост секретарем праці Реймондом Донованом.

Ярослав Гайвас

НОВА ОФЕНЗИВА МОСКВИ

III

З особливим притиском повторюють совєтські автори два політичні закиди під адресою українських націоналістів та взагалі під адресою української громадськости у світі та українців поза залізною заслоною. Обидва ті закиди, як побачимо далі, є очевидним безглуздям і до основ неправдою, прямо висмоктані з пальця. Та не зважаючи на це, а може власне тому, кожен совєтський автор на кожній сторінці своїх писань це повторяє. А. Климук і поготів. Той цілу свою статтю переплів такими закидами.

Два закиди

Першим із тих закидів є совєтське твердження, що українські самостійники не мають ніяких позитивних цілей, ні ідей, а тільки голе прагнення знищити СССР. А — другий, що вони ненавидять узагалі мир і проґрес, а прагнуть війни й знищення. Дмитрук пише: „В основу своєї „далекоперспективної політики проти СССР уніато-націоналістичні провокатори „радять покласти тільки одну концепцію — „концепцію, скеровану на те, щоб розбити Радянський Союз".

А як же є в дійсності? В дійсності є зовсім навпаки! Знищення колоніяльної імперії, якою є СССР й усунення взагалі збанкрутованої совєтської системи з лиця землі є для українського політичного світу, взагалі для української громадськости в краю і за кордоном тільки засобом для властивої цілі. А цією ціллю є відновлення і відбудова вільної, ні від кого незалежної держави українського народу. На шляху до осягнення цієї великої цілі гнилою колодою лежить СССР і його треба знищити, щоб можна було дійти до цілі. Його треба знищити, бо він є головною перешкодою взагалі, а зокрема перешкодою для побудови нового, кращого і справедливішого ладу; щоб кожен нарід на безмежних просторах між Балтицьким морем і Пацифіком зміг зажити у своїй власній державі та до повних можливостей розвинути свої неповторні особливості і творчий потенціял, чого ніколи й ніяк народ не осягне в чужій державі, а особливо в совєтській тюрмі народів.

Дмитрук пише далі:

„Відвертим підголоском стратегії превентивної війни стала жовто-блакитна мафія. Зі сторінок „екзильних" видань лунають провокаційні заклики „завдати запобіжного удару" по СРСР, „не зволікати" з формуванням ядерного нападу, бо з „часом" соціалістичні держави „стануть ще могутнішими", а їх військовий потенціал „ще міцнішим" — і тоді вже буде пізно".

Люта ненависть до миру і прогресу, неприховане бажання бачити соціалістичний світ у заграві атомового вогню, „у вінку шрапнелів", приводять бандерівських людоморів до страшних каннібальських пропозицій своїм імперіалістичним покровителям: „в ім'я знищення" СССР, — як писав, наприклад, в лютому цього року лондонський „Визвольний шлях", — не зупинятися перед будь-якими засобами, навіть такими, як термоядерний катаклізм".

Насамперед до цитат Дмитрука: цікаве звідки він їх узяв? Чи бува він їх не перебрав з писань іншого підсовєтського дмитрука, як це у большевиків водиться? Бож в іншому випадку в тій же самій статті, коли він (оригінальний, тобто першофальсифікат Дмитрук, бо це прізвище прикриває колектив КҐБ-істів) направду цитував з національного видання, то він виразно назвав і подав число щоденника „Свобода".

Приплив совєтизму минув

Щождо змісту вищепереданої Дмитрукової цитати, то насамперед мусимо заспокоїти його і йому подібних, що ми зовсім не побоюємося, що зчасом „соціялістичні держави стануть ще могутнішими", бо хвиля припливу совєтизму минула раз назавжди і його відплив почався безповоротно. Коли ж ідеться про становище української людини по обидвох боках залізної заслони й українського народу до проблеми війни й миру, то ми не лише свідомі безодні горя й знищення, які несе зі собою війна. Ми також свідомі, що мирний розвиток нашої плянети неминуче йде до перебудови її теперішнього ладу на лад, побудований на національному принципі, тобто на системі країн і держав, яку геній українського поета назвав „народів вольних коло".

Війна може бути великою перешкодою тому життєвому неминучому процесові. Вона може його на якийсь час пригальмувати, ослабити його сили й таким чином проволікти перемогу повсталих народів. Отже, нащо вона нам? Одначе, коли прийде потреба й пора силою добити потвору, тоді не лише ми, але й інші народи світу та їхні визвольні рухи від того напевно не відмовляться.

Накінець, ще декілька слів про дома суа, про нас самих, бо і „Свободу" у своєму ганебному опусі нарушив та оклеветав Дмитрук багато разів. Він пише: „Націоналістична 'Свобода', що видається у м. Джерсі-сіті, ЗСА, у передовій статті під претензійною назвою 'Люди і зброя' (19 грудня 1980 р.) писала. 'Ця невдача (провал розбійницького нальоту американських ВСП. — К. Д.) освітлює велику проблему в

(Продовження на стор. 3-ій)

Михайло Кучер

НА ХВИЛЯХ АҐРЕСІЇ І ТЕРОРУ

Людина — гомо сапієнс — відрізняється від решти істот подвійністю своєї природи. З одного боку людина носій спадкових рис і властивостей, які отримала від своїх предків, з — другого вона продукт суспільства і культури того оточення, серед якого живе.

Вчені переконані, що розвиток об'єму та неврологічної структури мозку практично скінчився на початку камінної доби. Структура мозку людини складається більше як з десяти мільйонів невронів, тому суб'єкт — людина — її розвиток залишається в основному незмінним у своїй біологічній структурі і суті. Зміни стаються в сфері культури і цивілізації. Виникає питання чи культура і цивілізація впливають на функціонування мозку, чи культура і цивілізація збільшують, або поліпшують наші психічні та розумові здібності.

Культурний процес прискорюється, наука і культура розвивається незвичайно хутко. Це ставить людину перед нелегким завданням пристосуванням до світу, який втратив стабільність. Такий процес ніколи не був легкий і простий, і таким не буде.

Суспільство ставило і ставить собі завдання зформувати суб'єкт за бажаним собі зразком чи ідеєю. Сюди входить виховання, освіта, характер та якість інформації, реґляментація форм взаємовідносин людини. У такому процесі хоче грати ролю також медицина. Гени покищо змінити не можна. Це завдання стає все труднішим, бо т. зв. „генетична глина" не піддається до сучасної медицини, яка вже має невеличкі можливості впливати на психіку людини. Медицина має досить заспокоюючих ліків, транквілізаторів, які гальмують агресивні імпульси людини. Десь у 1968 році в Парижі згадано можливість додавати заспокоюючі хемікалії до водотягів міста — з метою зменшити агресивність населення. Прийшло до великої бучі. Ось воно! Ви хочете обернути людей у слухняних тварин, а політики і генерали будуть пити чисту джерельну воду з пляшок.

Відомий препарат ЛСД, ніби без великих шкідливих наслідків і без фізіологічної звички. Але дуже розвиває фантазію і то так далеко, що людина тратить відчуття дійсности. Хірургія робить операції мозку і вони позбавляють людину вроджених агресивних нахилів.

Можливості науки вже тепер звичайно великі, а в майбутньому будуть ґрандіозні. Вже тепер наукові кадри — 6 відсотків річного населення землі — побільшуються скоріше, як ціле населення нашої плянети, від -2 — 2,5 відсотка на рік. Насичення Землі вченими припиниться тоді, коли кількість вчених буде рівнятися 20-ом відсоткам населення Землі. Сьогодні на Землі ми маємо два мільйони вчених.

Якщо елементарні потреби людини будуть задоволені, то куди звернеться пошук. Кількість фізичних законів не побільшиться, а головні з них вже відомі.

Сьогодні дуже модна космонавтика, але практична її вартість — мала. Тому увага вчених усе більше звертається до біології, генетики, біохемії, біофізики і біокібернетики.

Останні роки XX століття наповнені агресією. Як її припинити, як осягти хоч мінімальний спокій ? Якийсь час очі з надією зверталися до комуністичної доктрини. Вона ж обіцяла звільнити людство від воєн. Одначе така надія на практиці себе не виправдала. Життя показало, що країни однакового суспільно-політичного устрою ненавидять себе і при нагоді воюють.

Суспільно-політичні системи творить людина, тому злочинні елементи суспільно-політичних систем знаходять собі місце і в тих системах. Здавалось би, що тут може допомогти соціологія, але ця наука ще не цілком розвинена. Соціологія не може обійтися без психології. Наука про суспільство наштовхується на окрему людину і стає перед загадкою. Увага зверталася до релігії, старалася підпорядкувати людину Божественному началу і — наслідки не зовсім задовільні. Те саме сталося з філософією. Тоді люди звернулися до експериментальної психології. Але тут виникла суперечка поміж Фройдом й Павловим. Обидві Школи дали практично мінімальні наслідки.

Коли людина вивчала закони фізичного світу, в неї була практична мета. Зрозуміння психіки має подібну мету. Це все має величезне значення, бо хиби суспільного устрою при сучасній техніці знищення обіцяють кінець життя на Землі.

Людина сьогодні мало пристосована до оволодіння величезним знанням, тоді залишається відповісти на питання — як поліпшити людину? Тут може виникнути моральний конфлікт, який мали фізики, що досліджували структуру атома. Вони не знали, що відкривають скринку Пандори. Над людиною зависла загроза атомового гриба. І одночасно людина не витримує життя у свому ніби впорядкованому суспільстві. У людини покищо тео-

(Закінчення на стор. 3)

Антін Драган

Пам'ятник і його значення

(Слово під час поновної присвяти пам'ятника о. Григорієві Ґрушці на Союзівці 20-го травня 1981)

Пам'ятників не потребують ті, хто на них заслуговує. Для них бо найкращими і найтривалішими пам'ятниками є їхні вчинки, їхні слова і діла. Не потребує пам'ятника і о. Григорій Ґрушка. Для нього найвеличавішим пам'ятником є створені ним уже майже 90 років тому „Свобода", те „слово в началі", та Український Народний Союз, початок того, що називається Американською Україною.

Але пам'ятника о. Григорієві Ґрушці потребуємо ми, його спадкоємці, і ті, що приходитимуть після нас. Ми потребуємо того пам'ятника, щоб він нам по всяк час пригадував спадщину о. Ґрушки, пригадував його ідеали і заповіти, бо без них не було б нас, як свідомої своєї мети і своїх завдань спільноти.

Які ж це ідеали?

Пам'ятник о. Григорієві Ґрушці на цьому „клаптику України на американській землі" є вже четвертим з черги.

Перший пам'ятник — це пам'ятник першому в українському народі, його генієві і пророкові Тарасові Шевченкові. Шевченкове слово, оте, „наче срібло куте, бите і семикрати перелите в горнилі", Шевченкове слово розкувало наші душі. Воно відкрило нам повіки, привернуло нам мову, воно, те слово перетворило рабів у вольних людей, дало їм батьківщину, та живим, мертвим і ненародженим вказало мету і шлях до неї. Шевченків заповіт для нас, українців поза Україною, виписаний на його пам'ятнику при вході на цю оселю:

„І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь!"

Другий пам'ятник — це пам'ятник великому гетьманові Іванові Мазепі, який словом і ділом залишив нам заповіт: „...А за віру хоч умріте і вольностей бороніте! Нехай вічна буде слава, же през шаблю маєм права!"

І третій пам'ятник — це пам'ятник Лесі Українці, яка наче б і думала про усіх нас разом і кожного зокрема, пишучи у вірші:

Я на гору круту,
крем'яную
Буду камінь важкий
підіймать.
І вагу несучи ту
страшную,
Буду пісню веселу
співать.

В довгу темнуюю нічку
невидну
Не стулю ні на хвилю
очей,
Все шукатиму зірку
провідну,
Ясну владарку темних
ночей.

Так! Я буду крізь сльози
сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки
сподіватись,
Буду жити! Геть думи
сумні!

Це і є ідеали трьох велетнів нашої української нації, вшанованих пам'ятниками на цьому „клаптику України". Додаймо до них ідеали нашого українського Мойсея, нашого Великого Каменяра Івана Франка, якого вже раніше вшановано пам'ятником на оселі братнього Українського Братського Союзу, і матимемо душу української нації, матимемо ідеал України.

До цих пам'ятників долучується тепер пам'ятник о. Григорієві Ґрушці. Це не значить, що ми ставимо о. Ґрушку поруч Шевченка, Франка, Лесі Українки і гетьмана Мазепи. Ми ставимо йому цей пам'ятник за те, що він ці ідеали, такі співзвучні з американськими ідеалами, з „новим і праведним законом Вашінґтона" словом і ділом переніс на американську землю, що він створив з них синтезу, яку втілив в Український Народний Союз! Власне завдяки тим ідеалам Український Народний Союз став для нас „союзом ідей, праці та інтересів", а для нашого гнобленого, але таки справді нескореного народу став „українською заморською твердинею".

За цей свій американсько-український, братсько-народний характер та ці свої ідеали і їх здійснювання Український Народний Союз здобув найвищі признання між своїми та пошану і респект серед своїх американських співгромадян, але рівночасно стягнув на себе всі найбільші удари і напасті усіх ворогів української волі, тепер зокрема народовбивчого комуно-московського ворога людства. Не мільйони Українського Народного Союзу, хоч які вони важливі, не що інше, як саме його ідеали, його народно-братський характер та його активність, визначена о. Ґрушкою й іншими піонерами: мобілізація наших сил і ресурсів, поширювання правди про Україну, плекання українських традицій і розвиток української культури та збагачування ними незрівняної американської мозаїки, рівночасно із забезпеченевою та допомоговою активністю, — все це, а не що інше, є головним прицілом усіх ворожих нападів і напастей. Намагаючись знищити Український Народний Союз, комуно-московський ворог вдаряє насамперед в його основу, намагається стягнути його з його народно-братських позицій, бо це й було б початком його кінця. Сьогодні навряд чи подибелеться в совєтських публікаціях згадку, переважно лайку про УНСоюз, а їх багато, щоб не було додатку: „страхувальний", себто, асекураційний.

На превеликий жаль, ворог у цих намаганнях не одинокий, бо час від часу трапляються і між нами

(Закінчення на стор. 4)

Іван Я. Хамуляк

ТАКИМИ МИ БУЛИ

(На марґінесі з'їзду „берлінців" у Торонто в днях 5-6 вересня 1981 р.)

„Я називаюсь Олег Волянський", — сказав мій приятель Олег і чекав на таку саму презентацію від інших, щоб якась пані або пан, які саме надійшли до залі, представилися самі іншим зібраним колишнім „берлінцям" в Торонто на з'їзді. Ця метода ідентифікації була інтеліґентна й ефектовна. Багато з нас, колись з буйними чупринами бльондинів чи темноволосих молодців, стали нині лисими, або срібноволосими. Деякі з нас, що належать до „кращої половини берлінців", теж змінилися і навіть наймодерніші косметичні винаходи не всилі змінити природної зміни нашого віку. Час робить своє...

Все таки після „Ґавдеамус ігітур", не зважаючи на те, що ми її співали щойно увечері на бенкеті, її зміст і звук оббивався об наші вуха довго перед і по бенкеті. Ми були молоді тоді в Берліні і та наша молодість пригадувалася нам з усіми її чарами і красою... А тих почувань було так багато, бо ожило все, пригадалося нам, чим горіли наші серця, та чим заняті були наші молодечі уми...

Наших батьків або не було близько нас, або і не могли нам допомогти оплачувати наші видатки, зв'язані з нашою школою. Ми, звичайно мусіли самі заробляти гроші собі на прожиток, та на різні шкільні видатки. Розношування різних берлінських щоденників по різних частинах Берліну — було одним із джерел, нашого заробітку. Але той рід заробітку не завжди манив, бо треба вставати вранці, пнятися не раз на 5-7 поверх (вінд не було) ... але як хтось з нас мусів, то мусів, особливо медики, дентисти й інші, які примушені були цілими днями сидіти в різних ляборатopіях. Дві години ранішньої роботи вистачало, щоб заробити на життя.

„Брандваха" — була вже легша, але зв'язувала наші вечірні і нічні свободи. Треба було звичайно від 7-ої год. вечора до 7-ої години ранку бути в бюрах фабрик, що їх могли збомбити альянти. Гроші не злі, робота жадна, але нам, молодим, не все хотілося вирікатися пригод молодости в тих бурхливих воєнних роках. Деякі теж працювали в Німецькому Червоному Хресті при картотеках воєннополонених. Авторові цих рядків між іншим довелося бути заанґажованим в усіх трьох категоріях „професій".

Ми заробляли гроші, ними оплачували всі свої видатки, часом діставали ми стипендії з Гумбольт-Клюбу, або Комісії Допомоги Українським Студентам (КОДУС).

Ми мали теж і свої клопоти, але ми їх сприймали нашим молодечим духом як самозрозумілі, бо ми таки хотіли покінчити школи і бути кимось персонально, а також допомагати рости українській професійній інтеліґенції, якої український народ потребував. Ті два поняття ішли рука в руку.

Українська, подібно, як й інші культурні суспільності, потребувала і в часі Другої світової війни щонайменше двох зі собою конкуруючих політичних середовищ. Нещастя було, що такі два політичні середовища постали з одної колись ОУН і в висліді настав розподіл на „мельниківців" і „бандерівців". І ми, „берлінці", теж поділилися, як і теж гаряче переконували одні одних, хто із згаданих груп має більше рації, а хто менше. Ті наші, часом дійсно, безплідні, без ґрунту дискусії, тягнулися годинами і не думаю, що ми і нині є певні, хто мав більше рації, а хто менше... Але ми тоді горіли готовістю допомагати Україні, ми готові були ризикувати усім, що нам найдорожче, щоб лише могти прилучитися до української визвольної боротьби і допомогти нарешті Україну визволити. Тому теж, як в 1941 році вибухла совєтсько-німецька війна, ми, хвилево, забули про студії, про дипломи, але хотіли чимскорше дістатися на території, де була наша земля, де був наш народ. Похідні групи в Україну мали між собою берлінських студентів, які опридилилися по одному, чи другому боці ОУН. Опісля прийшли прикрі розчарування поведінкою німців. Деякі із тих, які пішли з похідними групами вернулися до Берліну і почали продовжувати свої студії, інші залишилися в Україні, деякі з них там загинули в боротьбі з німцями. Загинули такі особи як: Т. Гриців, П. Ключевський, В. Вережак. Євген Стахів залишився і провів цілу війну в Україні. Його особа дала ідею А. Федеїву вжити його в своєму творі „Молода Ґвардія", який появився у СССР кількома накладами в 1950-их роках, як ворожу соціялізмові і СССР людину. Цікаве, що наші літератори не здобулися ще на якийсь поважніший твір, у якому такі люди, як Євген Стахів, стали б позитивними героями. А особа і події варті того, щоб так сталося... Таких людей історія не продукує часто. Ми ще занадто близько його особи, щоб подивитися на нього з перспективи часу.

Але і ті, які повернулися і почали дальше продовжувати свої студії, не довго могли це робити. Восени 1942 року Ґестапо арештувало ряд берлінських студентів за приналежність до ОУН і „нелеґальну активність", і всі вони майже сиділи в німецьких концентраційних таборах, майже до кінця війни. І такі особи, як: В. Безхлібник, Д. Кордуба, М. Пернаровський, М. Мельник, Оленка Вітик, Лідія Окарма, Олена Білик та інші, разом біля 50 осіб, перейшли той досвід.

Деяким, між іншим й авторові цих рядків, пощастило висмикнутися від ув'язнення; вони проживали в Берліні нелеґально, хоча в університеті були дальше леґальними студентами і семестри їм зараховано.

Можна писати гори різних статтей про „берлінців", але це не є головною ціллю цих рядків. Будучи на з'їзді, стараючись подивитися на те із навіть малої перспективи часу, і поминувши усі сантиментальні історії, треба об'єктивно ствердити, що українська суспільність дістала „продукт" берлінських високих шкіл, нас живих співучасників нашої сьогоднішньої політичної, громадської, культурної, наукової і якої хочете, — корисних для нашої спільноти активностей. Усі ми стараємося робити те, що нам диктує наше власне сумління. Наша наука в берлінських школах дала нам солідну підготову на дорогу нашого життя. Говорю те за себе, але думаю, що маю усі підстави говорити те саме за інших.

Є між нами і такі, які в українській самостійній державі напевно мали б право носити і найвищі відзначення за різні особисті героїчні вчинки, але є так, як є. Держави такої ми ще не здобули, отже немає кому таких відзначень тим людям давати, хоч наша участь в українській визвольній боротьбі була і є, дальше.

Організатори згаданого з'їзду, доповідачі, фейлетоністи — дентист-лікар-д-р Ю. Кишакевич та інж. О. Солтис списалися якнайкраще. Одним словом: варто було їхати до Торонто на „Першу зустріч 'берлінців'".

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗАКЛИКАЄ ВСІХ ВІДДІЛОВИХ УРЯДНИКІВ: ПРЕДСІДНИКІВ, СЕКРЕТАРІВ, КАСИРІВ ТА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ ВЗЯТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ. ЗА АКТИВНУ УЧАСТЬ І УСПІХИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ПЕРЕДБАЧЕНІ НАДЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ І ВОНА БУДЕ РІШАЛЬНА ДЛЯ ВИБОРУ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ І ДЛЯ УЧАСТИ У КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1982 РОКУ.

Всеканадська конвенція учителів музики

У днях від 6-го до 10-го липня відбулася в місті Гамилтоні, Онтаріо, в університеті МекМастер конференція учителів музики з цілої Канади. Її попередила двоходенна конвенція провінції Онтаріо, яка саме в той час святкувала 50-річчя своєї організації Онтаріо Реєстрованих Учителів Музики.

На цій конвенції, крім доповідей, „воркшапів", концертів тощо, найцікавішими були показові лекції, так звані „майстер-кляси". Піяно переводила Фені Вотерман з Англії (батьки її з Одеси), спів — надзвичайна Беті Ален, негритянка із ЗДА, а показову лекцію скрипки перевела Дана та Юрій Мазуркевичі, особливо цікавою була частина лекції проф. Юрія. Обидвоє вони, Дана і Юрій Мазуркевичі, дали також концерт для учасників конвенції та міста Гамилтону. Концерт цей був найкращий із всіх концертів конвенції, що відбувалися щовечора в концертовій залі університету. Мазуркевичі виконали такі твори: Соната для двох скрипок в Ф-дур Леклера, Пассакалія Генделя-Галворсена; Соната в Б-дур Моцарта; Кантабіле Паґаніні; Віденський Каприс Крайслера; Соната ч.3, „Баляда" Ісає; Концерт дла двох скрипок Арнолда та Етюд в А-дур для двох скрипок Вєнявского. Твори були виконані з акомпаньяментом фортепіяна і без акомпаньяменту, обоє скрипалів виступили як солісти і в дуетах. Різноманітність програми, а головно її якість, довели до того, що понад 200 учителів музики з цілої Канади, стоячи, оплескували наших скрипалів та не хотіли їх пустити зі сцени. Дана і Юрій Мазуркевичі викладають тепер гру на скрипці на університеті в Лондоні, Онт.

На закінчення конвенції був традиційний бенкет, де в розваговій частині виступили малі танцюристи, члени Ансамблю „Чайка" з Гамилтону, з українськими народними танцями, яких дуже добре представив Ольховий. Кольоритні народні строї, опановані рухи, ентузіязм і молодий вік захопили глядачів.

Провінційні конвенції організації Реєстрованих Учителів Музики відбуваються щороку в кожній провінції. Всеканадська конвенція цієї організації відбувається щодва роки, завжди в іншій провінції.

Оксана Бризгун-Соколик

Вступайте в члени УНС!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

у неділю, 4-го жовтня 1981 р., о год. 2-ій по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира

при Зербе Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делеґати та члени наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319, Бреслав — 30, Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282, Едвардсвилл — 169, Сейр — 236.

У зборах візьмуть участь —

Василь Оріховський, головний організатор УНС
Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС

До участи в зборах запрошується Членство і все Українське Громадянство.

•

З нарадами буде получений КОРОТ[illegible] ВИШКІЛЬНИЙ КУРС для СЕК[illegible]ЕТАРІВ.

Теж буде спільна знимка всіх Присутніх, яка буде поміщена у Конвенційній Книжці УНС.

ЗА ОКРУЖ[illegible] УПРАВУ:

Роман Дяків, *голова* — **Іван Гринчишин,** *голова К. Комісії*
Василь Стефурин, *секретар* — **Катерина Лукач,** *касир*

Парафія св. Володимира у Лос Анджелесі увійшла у юрисдикцію УАПЦ

Голова УАПЦ Митрополит Мстислав відбув нещодавно кількаденну подорож до Каліфорнії. У неділю, 16-го серпня, Владика відправив Службу Божу у церкві Св. Апостола Андрія Первозванного у Лос Анжелесі. Сослужили Владиці настоятель церкви декан протопресвітер С.Галлик-Голутяк та о. протоієрей Лев Порендовський, який обслуговує парафії у Сан Дієґо і часово у Сан Франсіско, Каліфорнія, та в Портленд, Ореґон, і Сієтл, Вашінґтон.

Пополудні тієї ж неділі Владика виїхав автом до Сан Дієґо. У цьому місті з огляду на лагідний південний клімат оселилася невелика українська громада пенсіонерів, заслужених довголітніх працівників на ниві української культурно-освітньої і громадської праці.

Ця невелика Христова громада по довгих роках зусиль, переборовши багато труднощів, придбала нарешті будинок, в якому влаштувала скромну церковцю, яку і віддано під Покров Пресвятої Богородиці.

Під вечір у неділю Митрополит був вже в Сан Дієґо і завітав до церковці, щоб помолитися за її будівничих, фундаторів і побожних парафіян.

Того ж вечора, 16-го серпня, у затишному садку голови парафіяльної управи бр. Олександра Скопа, відданого церковно-громадського діяча, якому Господь дав добре перо в руки, зібралися всі члени парафії, бракувало лише немічних. Зустріч з Владикою Мстиславом тривала до пізньої ночі. Згадалося в родинній розмові радісне і сумне, давноминуле, і зібрані пожурилися теперішнім, не дуже веселим станом. Але всі однозгідно виявили свою радість з приводу вже недалекого закінчення будови чергового задуму Владики Мстислава Дому Української Культури, що його будують православні українці поза Батьківщиною для відзначення недалекої вже річниці 1000-ліття Хрещення України й існування Української Православної Церкви.

Зворушений здобутками цієї невеличкої, але дружньої Христової громади, Митрополит висловив свою радість, що ще на власні очі побачив своїх невтомних друзів і побратимів, з якими судилося йому служити під прапорами українського війська та крокувати у життя впродовж останніх 60-ти років.

Переночувавши у Сан Дієґо, у понеділок, 17-го серпня, Митрополит повернувся до Лос Анжелесу, щоб по полудні того дня відбути нараду з представниками парафії св. Володимира у Лос Анжелесі, релігійну обслугу якій дає ось понад 30 років о. протоієрей Петро Маєвський . Ця парафія впродовж усього свого існування не належала до жодної юрисдикції. Більшість її членів, народжені вже у Канаді або ЗСА, прийшли до переконання про невідкличну вже конечність увійти у юрисдикцію Української Православної Церкви в ЗС-Америки, яку очолює Митрополит Мстислав, голова Собору Єпископів існуючих у вільному світі українських православних митрополій—Української Православної Церкви у ЗСА та Української Автокефальної Православної Церкви в діяспорі у вільному світі.

Крім Митрополита, участь у нараді взяли о. декан протопресвітер С.Галлик-Голутяк, о. протоієрей П. Маєвський та члени парафіяльної управи парафії, які повідомили Владику про бажання членів парафії св. Володимира увійти в юрисдикцію УПЦеркви у ЗСА.

Митрополит Мстислав поінформував їх про процедуру включення у склад парафій УПЦеркви у ЗСА та висловив радість з відбутої зустрічі і розмов.

У вівторок, 18-го серпня, Владика відлетів до Савт Бавнд Бруку. У середу, 19-го серпня, на свято Преображення (Спаса), Митрополит відправив Службу Божу у Церкві-Пам'ятнику, щоб це велике і святе діло можна було здійснити.

Союзівка знову...

(Закінчення зі стор. 1)

ючи свого інструктора з тенісових таборів і кількакратного чемпіона Юрія Савчака у півфіналах вислідом 6-4, 6-2. Не менш важливої перемоги добився Корнило у чвертьфіналах, де він елімінував Юрія Вальчука, 6-2, 7-5.

Цього року група була послаблена відсутністю минулорічного переможця Івана Дурбака, Юрія Филинського і Романа Ракочого мол.

У групі переможених чоловіків, тобто змагунів з одною програною, Юрій Петрикевич переміг у затяжному фіналі Олександра Поповича, 6-4, 7-6.

У фінальній грі сеньйорів О. Олинець переміг минулорічного чемпіона Зенона Снилика 6-3, 6-4, реванжуючись за поразку у турнірі УСЦАК-Схід минулого липня. У півфіналах Олинець переміг Богдана Кутка 6-0, 6-2, а Снилик — Бориса Кучинського вислідом 6-4, 6-0. Минулорічний примат у групі переможених закріпив за собою Ігор Сохан, перемагаючи цим разом свого „боса" Мирона Лепкалюка у довгій трисетівці 7-6, 1-6, 7-5.

Дощова погода в суботу не дозволила на початок змагань аж до год. 3-ої по полудні, але при добрій волі всіх змагунів, які чистили корти і без застережень годились грати змагання з короткими перервами, турнір завершено при вже соняшній погоді в неділю по полудні. Новообрана „Міс Союзівка" Ліда Фещенко-Чопівська, управитель Союзівки Володимир Квас, почесний член Головного Уряду УНС Йосип Лисогір та організатори турніру вручили фіналістам чаші УНСоюзу.

Наступний і останній турнір цього сезону — це внутрішні першенства Карпатського Лещетарського Клюбу, які відбудуться тут в суботу і неділю, 10-го і 11-го жовтня ц.р.

ДЕНЬ 1-ГО ЖОВТНЯ БУДЕ КРИТИЧНИМ для економічної і соціяльної політики Уряду президента Роналда Регена. В цей день починається новий фіскальний рік, а з ним — скорочення у програмах державної допомоги. Мільйони громадян втратять частково або повністю державні допомоги. Проте, кінцевий ефект цих скорочень буде дещо сповільнено, у зв'язку з непевністю і збентеженням поміж офіційними урядовими особами, які мають переводити ці закони у життя.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ФЕДЕРАЛЬНУ ДОПОМОГУ вислано до родин в стейтах Ню Джерзі і Коннектикат, а стейт Ню Йорк приготовляє подібні повідомлення, згідно зі законом про скорочення державної допомоги. У Ню Джерзі було вислано до 9,300 родин, які діставали допомогу від таких установ як Допомога Родинам з дітьми на утриманні або користалися допомогою Медікейд, повідомлення що вересневий чек був їхнім останнім чеком. У стейті Конектікат 3,000 родин дотепер повідомлено, що допомогу їм припинено, а інших 4,300 сповіщено про зменшення допомоги.

Нова офензива...

(Продовження зі стор. 2-ої)

оборонній системі ЗСА (США)".

Потуга ЗСА — заборoло від СССР

Дмитрукам мабуть дивно, чому щоденникові „Свобода", українській громаді в ЗСА, цілій українській діяспорі разом з українським народом — це ж ще Тарас Шевченко написав „...коли діждемось Вашінґтона з його новим і праведним законом" — залежить на „оборонній системі ЗСА". Так, на ній нам дуже залежить і ми зробимо все можливе в наших силах щоб її зміцнити. Вона ж бо є не лише головним оборонцем сучасного світу перед брутальною силою СССР, але вона також є головною надією поневолених в Совєтському Союзі. Це не значить, що ті народи очікують від ЗСА визволення. У ніякому разі. Вони мусять визволитися самі, щоб опісля могти стояти на своїх ногах і бути собою без будь-якого „старшого брати". Але ЗСА є тією силою в світі, яка об'єднала довкола себе інші народи й разом з ними спинила проникання російського імперіялізму й антилюдської совєтської системи в терени нових, ще дотепер ними непоневолених народів та на нові континенти. ЗСА спинили ріст і поширювання імперіялістичної системи СССР і тому для нас оборонна система ЗСА особливо важлива!

На хвилях...

(Продовження зі стор. 2)

ретично можна „відняти", ті або інші неґативи, але як додати „позититиви" і де їх узяти? Не можна додати „позитивів" до так званої „середньої" людини, або не можна покликати до життя „позитиви", що „сплять", якщо їх взагалі немає.

Наука і техніка напевно дадуть людині забезпечене вигідне існування. Але що тоді робити з питанням про мету існування людини? Філософія екзистенціоналізму відпекується простою відповіддю — жий, щоб вижити. Але це далеко не так. 1967 року в Парижі на кольоквіюмі з автоматики було сказано, що людство буде існувати задля шукань в інтелектуальній сфері — побільшення сили розуму людини.

Вчені припускають, що біологічний апарат нашого мозку працює тільки з силою 10 відсотків, а 90 відсотків лежать облогом. Нові штудерні електронні машини позбавляють розум людини від зусиль. І людину лякає припущення, що будуччина належить автоматам.

Тут згадаємо письменника-фантаста А. Гакслі і його роман „Хоробрий новий світ". У тому романі людей поділено на дві групи — вищу групу — володарів — люди альфа і нижчу людей дельта. Людей дельта вирощують за спеціяльною психічною конституцією, яка позбавляє їх почуття меншевартости і приниження. Вони працюють весело і з охотою та вживають щоденно належну їм порцію наркотиків.

Все таки, людина звільнена від щоденних турбот буде мати нові неприємності. Амбіція науки звернеться на посилення формалізуючих здібностей мозку людини, на якість нашого апарату мислення. У нашу психіку увійде революція понять простору, матерії та енерґії. Початок тому вже зробив Айнштайн. Але чи стане людина кращою, опанувавши нові поняття простору, часу та енерґії? Айнштайн вважав, що так. Але моральна сфера залежить від суспільства, воно диктує людині моральні норми, і людина фактично від народження залежить від суспільства, від суспільних структур, які формують її моральні ідеали і норми поведінки.

Але на тому-не кінець. Душа людини-це не зоологічний парк, де у клітках сидять „добрі" і „погані" імпульси. Шлях морального удосконалення — неможливий без індивідуального зусилля.

Інстинкт аґресії має наслідок — реакцію. Усяке насильство веде до самооборони, до зменшення свободи, до протесту, до бунту. Накинена зверху обов'язкова істина викликає сумнів і протест. Тому трудно припустити, що існує така вівісекція, здібна відділити „погане" від „доброго".

На протязі історії людства існувало з перемінним успіхом стремління до догматизму і диктатури і критика і шукання з другого боку. Якщо була б можливість з психіки людини виелімінувати „погане", то потрібна універсальна згода на те, що таке „погане". Одностороннє рішення такого питання під тиском диктатури очевидне.

Можливо, людство уникне катастрофи атомової війни, переможе односторонні ідеологічні диктатури і вільним способом осягне демократичний правопорядок.

Якщо науці навіть пощастить дати можливість кінцевої стабілізації психіки людини, тої „доброї" стабілізації для світового демократичного устрою, то чи це не стане кінцем історії людства? Така трансформація засудить людство на виснаження творчої енерґії.

Ми з власного досвіду знаємо політичні системи, які обіцяли людині Царство Боже на землі, але без Бога, і дали пекло. Іншими словами, утопія-ідеал в політичній практиці обертається в догму. Арогантне втручання у психіку людини може привести до її захворіння і до припинення еволюції людства. Будуччина без раціонально опанованих конфліктів — може стати кінцем історії людства.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Ave. • New York, N.Y. 10003

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих Дорогих Осіб — пожертвували на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Марія Турчин — 500.00 дол., в св. п. Дорогого Мужа і Батька бл. п. ПЕТРА ТУРЧИНА;
Тарас Когут — 100.00 дол., в св. п. МИХАЙЛА КОГУТА в 3-тю річницю смерти;
Теодор і Марія Зубрицькі та Володимир і Ярослава Оренчук — 50.00 дол., в св. п. д-ра ПАВЛА ЛЕЛЯКА;
Інж. Володимир Лопатяк — 25.00 дол., в св. п. дружини бл. п. СТЕФАНІЇ ЛОПАТЯК (збірка);
Петро Фурлак (Чикаґо) - 20.00 дол., замість квітів на свіжу могилу св. п. д-ра БОГДАНА ГУКА;
Іван, д-р і Марія Жовнірович — 25.00 дол., замість квітів на свіжу могилу бл. п. РОМАНА Я. МАНДРУСЯКА.

Замість квітів на свіжу могилу св. п. ДАРІЇ ГАЛІБЕЙ зложили:

Дереш, Мирослав і Ліда	$25.00
Шпирка, Володимир і Евгенія	25.00
Інж. Кух, Володимир і мґр Надія	25.00
Котик, д-р Евген і Володимира	25.00
Кравчук, Інж. Іван і Надія	20.00
Боба, Інж. Осип і Ольга	20.00
Разом	$140.00

Дякуємо всім Вельмишановним Жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай ласкавий Господь дасть Їм вічний спокій, а світла пам'ять про Них залишиться вічною серед нашої спільноти.

УПРАВА Ф. УВУ

Дня 31-го серпня 1981 р., упокоївся в Бозі

бл. п.

МИХАЙЛО СКОЧИПЕЦ

Батько нашої співпрацівнички ДЖІНІ КУФТИ

Вшановуючи Його пам'ять зложили:

42.00 дол.	на квіти
26.00 дол.	на Служби Божі в Римі
90.00 дол.	— на Будівельний фонд української католицької церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.
Разом	158.00 дол.

ПРАЦІВНИКИ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ І В-ва „СВОБОДА"

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. д-ра

ОСИПА Е. БОЙЧУКА

пл. сен. керівництва, б. Голови Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, визначного громадського і пластового діяча, заслуженого члена 3-го Куреня УПС „Лісові Чорти"

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві Благовіщення на Фляшінґу, Л. Ай., Н. Й. в понеділок, 28. вересня 1981 р., о год. 8:30 рано

БУЛАВА ГОЛОВНОЇ БУЛАВИ УПС
КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ, ЯК З ВОЛІ БОЖОЇ ВІДІЙШЛА ВІД НАС

сл. п.

Мґр УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ-СТЕЦЮК

ГОЛОВА ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ

буде відправлена

П А Н А Х И Д А

в неділю, 27-го вересня 1981 року, о год. 1-ій по пол. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Про молитви за спокій душі Покійної просять —

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОЖ ОЧСУ — ВІДДІЛ НЮАРК-ІРВІНҐТОН

•

Замість квітів на дорогу могилу, складаємо 100.00 дол. на ФОНД ЛЯРИСИ ЦЕЛЕВИЧ.

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ МЕДИЧНИХ НАУК

у великому смутку повідомляє Членство, Прихильників медичних наук і Українське Громадянство, що 26-го серпня 1981 року, нагло і несподівано, відійшов у Вічність на 72-му році життя в Гюстон, Тексас

бл. п. проф. д-р

ЛЕВ ДМОХОВСЬКИЙ

основоположник, дійсний член і б. президент Української Академії Медичних наук, каденції 1980/81, звичайний професор Тексаського Університету і через довгі роки керівник відділу вірології, лікарні М. Д. Андерсона і Дослідного для Пістряка Інституту, дійсний і почесний член численних американських і міжнародних науково-дослідних організацій, комітетів і академій, співредактор журналів „Кенсер" і „Кенсер Рісирч", автор понад чотириста наукових публікованих і непублікованих праць — справді світової слави науковець, дослідник медичних наук.

•

Схиляючи, голови перед великими неструдженими заслугами праці Покійного для здоров'я людини, складаємо вислови глибокого співчуття Його Дружині, Синові і Родині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА УАМН

Пам'ятник і його...

(Продовження зі стор. 2-ої)

такі, які у своїй несвідомості та з інших мотивів і в інших цілях, але тим не менше в унісон з ворогом, намагаються заперечити оформлені також законно і статутово завдання УН-Союзу, стягнути його з братсько-народного п'єдесталю до от собі ще одної тільки асекураційно-фінансової установи, яка повинна дбати тільки про фінансові інтереси своїх членів.

Мавши це на увазі та користаючи з нагоди поновної присвяти цього пам'ятника основоположникові нашого Українського Народного Союзу, ми повинні в першу чергу самі поновно присвятитися тим високим ідеалам, які були покладені та лежать в основі нашого Українського Народного Союзу, з цього нашого „союзу ідей, праці та інтересів", цієї нашої „української заморської твердині". Ми повинні тут, біля цього пам'ятника, поновно приректи, що будемо ці ідеали плекати, розвивати і здійснювати та всіми своїми силами і законними засобами берегти і обороняти УН-С від усіх його ворогів, та передамо це також у заповіті для тих, які приходитимуть після нас.

І так нам, Господи Боже, допоможи!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСПІШНЕ ТУРНЕ ЧОЛОВІЧОЇ ВІДБИВАНКОВОЇ ДРУЖИНИ УАСТ „ЛЕВИ" ЧИКАҐО ПО ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ

Сповнилася мрія чоловічої відбиванкової дружини УАСТ „Леви" в Чикаго. Виснажливі години тренінґів, далекі поїздки на турніри та довгі години, витрачені на зорганізування тієї далекої поїздки, нарешті, увінчалися успіхом. 1-го липня ц. р. рідні, члени Управи Т-ва та приятелі попрощали дружину, яка відлітала літаком до Европи на 6-тижневе турне.

По 8-ох годинах лету ми осіли в Брюсселі, столиці Бельгії. При допомозі п-і Цибрівської-Жермігов ми дісталися на двірець, звідки переїхали потягом до міста Кельн, Західня Німеччина. Оглянувши місто вже наступного дня поїхали до міста Вехта, північна Німеччина, де 3-го і 4-го липня ц. р. відбувався міжнародний відбиванковий турнір „ІВОУ-1981". В цьому турнірі взяло участь 16 чоловічих і 16 жіночих дружин з Німеччини, Швеції, Бельгії, Голляндії, Данії, Англії, Швайцарії і наша дружина з ЗСА. Першого дня ми заграли слабо, наступного — багато краще, одначе, не могли вже надолужити втраченого і зайняли середнє місце. Негативний вплив на цей наш перший виступ мали, мабуть, зміна часу, система гри та перемучення далекою подорожжю. З Вехти ми переїхали до Ерфштадту, передмістя Кельну, де 6-го липня відбули дві зустрічі і обидві виграли. „Леви" — ВК Ерфштадт 3:2 (15:5, 15:10, 10:15, 12:15, 15:13); „Леви" — ВТНС Фрехен 2:1 (15:12, 15:13, 13:15).

Після кількох днів ми переїхали у Голляндію до славного спортового центру Папендаль, поблизу міста Арнгайм, де є різні удогіднення для тренінґів в усіх родах спорту, включно з американським бейсболом. Багато різних площ, будинки з різними найновішими машинами та приладами і навіть малий шпиталик. Тренують тут найкращі спортовці з різних країн Европи. Тут тренували ми та розіграли товариські змагання: „Леви" — Збірна юначок Голляндії 3:0 (15:5, 15:3, 15:8); „Леви" — Арнгайм 3:1 (15:3, 15:8, 13:15, 15:8).

Дня 15-го липня ц. р. ми переїхали потягом назад до Німеччини до міста Людвіґсгафен. Тут ми були гостями німецької відбиванкової дружини „Блявер Бок".

Наступного дня дружина „Левів" була запрошена до ратуші міста, де посадник з великою церемонією найменував усіх змагунів нашої дружини почесними громадянами цього міста. Ввечері у великій спортовій залі „Леви" перемогли сильну дружину „Блявер Бок" вислідом 3:2 (15:8, 13:15, 8:15, 15:13, 15:8). Опісля ми взяли участь у екскурсії до Гайдельберґу, звідки переїхали до Вірцбурґу. В цьому місті ми перебули два дні та розіграли три змагання: „Леви" — ДЙК Вірцбурґ 3:0 (15:7, 15:9, 15:7); „Леви" ДЙК Вірцбурґ 2:0 (15:9, 15:11); „Леви" — Айбельштадт 2:0 (15:13, 15:13). Після цього ми поїхали до столиці Баварії Мюнхену, де нас гостив директор інтернату Леник.

Оглядали це чудове місто, зустрілися із місцевими українцями та, між іншими, з Валентином Морозом, який саме перебував тут на відвідинах. З Мюнхену переїхали до столиці Данії Копенгаґену і там на протязі двох днів розіграли два змагання з сильною дружиною з І-ої ліги: „Леви" — ВБК Бронсби 3:1 (15:13, 10:15, 15:12, 15:13); „Леви" —ВБК Бронсби 3:2 (15:11, 12:15, 15:13, 12:15, 15:10)

Побували ми у столиці Норвегії, Осльо, де змагались з дружиною вищої ліґи „Геллєштром". Здавалося, що „Леви" не мають шансів проти кремезних високих варягів, але наші відбиванкарі мудрою грою, влучними сервами, доброю грою в полі та при сітці перемогли норвежців вислідом 3:1 (15:1, 15:5, 12:15, 15:7), а наступного вечора 3:0 (15:10 15:12, 15:8). З Норвеґії ми переїхали до міста Йонґкопінґ у Швеції. Тут ми взяли участь у великому Скандинавському турнірі за „Фатерн Кап". В турнірі взяли участь 270 чоловічих, жіночих і мішаних дружин з Фінляндії, Швеції і Данії. Гри проходили на 47-ох кортах на траві. „Леви" зголосилися до найсильнішої групи 9-ти дружин. Розгривки відбувалися системою „кожний з кожним" і тривали два дні. В загальному „Леви" виграли 13 сетів, програли три і, таким чином, опинилися на першому місці і закваліфікувалися до фіналу з ППС, дружиною з Фінляндії. Не витримавши нервового напруження, ми програли ці фінальні змагання 1:2 (8:15, 15:8, 14:16). Цим турніром ми закінчили 6-тижневе турне нашої дружини по Західній Европі.

Дня 14-го серпня ц. р. дружина „Левів" повернулася до Чикаго, де на летовищі нас привітали родини і симпатики. Це, мабуть, перший раз в історії української відбиванки в ЗСА українська дружина відбула таке довге й успішне турне по країнах Західньої Европи. Без сумніву, ця поїздка мала теж пропаґандивний характер. Ми скрізь виступали як українська дружина з ЗСА, роздавали емблему УАСТ „Леви" з написами в українській і англійській мовах. Всюди нас вітали дуже гостинно. Можна сміливо сказати, що без огляду на континент чи державу, відбиванка — це спорт дійсно міжнародний. Слово „волейбол" сприязнило нас у всіх країнах з місцевими спортовцями.

Скільки можна б осягнути корисного через спорт, якщо б наші „батьки' народу менше політикували, сварилися, а більше дбали й розбудовували всі ділянки нашого життя і особливо спортову. Дружина УАСТ „Леви" виступала у звітовому турне у такому складі: Роман Марушка, головний аранжер цієї подорожі; Роман Ткачук, Юрко Ткачук, Олександер Олексюк, Іван Зварич, Марко Вишницький, Мирон Маркевич, Юрко Маринюк, Ярко Дахнівський, Богдан Федорів та автор цього короткого репортажу Юрко Куріца.

Ю.К.

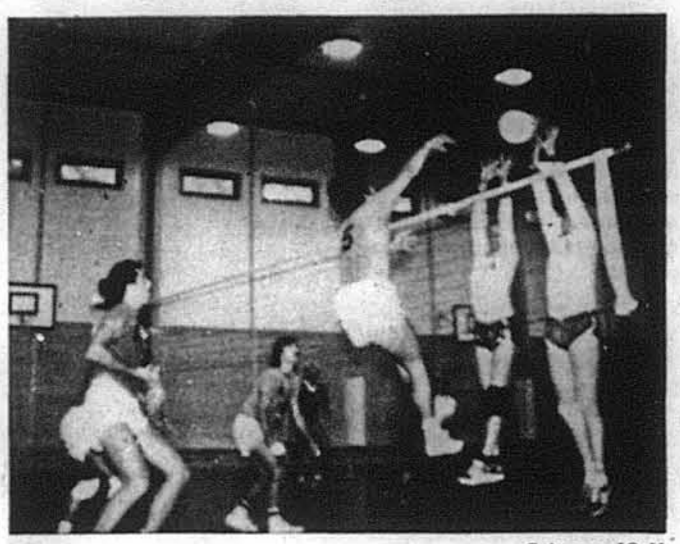
Світлив Ю. К.

Відбиванкова дружина УАСТ „Леви", віцечемпіони „Vattern Cup" в Йонгкопінгу; стоять зліва: Роман Марушка, Юрко Ткачук, Мирон Маркевич, Роман Ткачук, Іван Зварич. Клячать: Олександер Олексюк, Марко Вишницький, Яро Дахнівський, Ярко Маринюк, Юрко Куріца.

Світлив Ю.К.

Відбиванкарі УАСТ „Леви" на літаку до Европи (зліва): Роман Ткачук, Мирон Маркевич, Яро Дахнівський, Юрко Куріца, Олександер Олексюк, Іван Зварич, Марко Вишницький, Роман Марушка та Юрко Ткачук.

Світлив Ю.К.

Юрко Куріца перебиває м'яч попри бльок у Вірцбурґу, йому допомагають (зліва): Юрко Ткачук і Роман Ткачук.